

Δημήτριος Θ. Κρεμαστινός

Καθηγητής Καρδιολογίας Παν/μίου Αθηνών
Πρόεδρος της Ελληνικής Καρδιολογικής Εταιρείας

Το ΕΣΥ με βάση τη σημερινή πραγματικότητα

Το 1982 όταν θεσμοθετήθηκε για πρώτη φορά στη χώρα το Εθνικό Σύστημα Υγείας (ΕΣΥ), το νομικό του πλαίσιο έθετε ως βασικές προϋποθέσεις:

- α. Την ένταξη όλων των ιατρών στο ΕΣΥ
- β. Την εξαγορά των ιδιωτικών Κλινικών ακόμα και των ιδιωτικών ιατρείων και μηχανημάτων από το κράτος
- γ. Την απαγόρευση ιδρύσεως νέων ιδιωτικών μονάδων.

Άλλωστε αυτό το ίδιο περίπου έπραξε τόσο η Αγγλία αμέσως μετά τον πόλεμο, όσο η Σουηδία και ο Καναδάς.

Στη Ελλάδα δυστυχώς ο στόχος αυτός δεν επετεύχθη και σήμερα ισχύει ακριβώς το αντίθετο. Δηλαδή η πρωτοβάθμια περίθαλψη στα αστικά κέντρα ασκείται ουσιαστικά από τα λεγόμενα Διαγνωστικά Κέντρα, τα οποία επεκτείνονται εν είδει αλυσίδας Super Market. Οι ιδιωτικές Κλινικές όχι μόνον δεν έκλεισαν, αλλά αυξάνονται και επεκτείνονται σε όλη τη χώρα και το σπουδαιότερο οι γιατροί που υπηρετούν το σημερινό ΕΣΥ είναι λιγότεροι από τους ιδιωτικούς ιατρούς και τους γιατρούς των Ασφαλιστικών Ταμείων.

Σήμερα η χώρα αντιμετωπίζει τεράστιο πρόβλημα ανισοκατανομής τόσο του επιστημονικού (ποιότητα υπηρεσιών υγείας) όσο και του απόλυτου αριθμητικού δυναμικού σε όλη την επικράτεια. Το εξειδικευμένο, έμπειρο, υψηλής ποιότητας ιατρικό προσωπικό συγκεντρώνεται στα μεγάλα Νοσοκομεία και Ιδιωτικά συγκροτήματα, ενώ η επαρχία και οι μικρές πόλεις σαφώς υπολείπονται και κατά συνέπεια είναι αναγκαίο να υπάρξει ένας νέος νόμος πλαίσιο, οπότε όλες οι μεγάλες μονάδες θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένη επιστημονική και αριθμητική σύνθεση, να έχουν τις ίδιες προδιαγραφές όσον αφορά το σύστημα ενημέρωσης κλπ. αλλά και τις ίδιες υποχρεώσεις.

Παράλληλα, θα πρέπει να αναπτυχθεί ένας σύγχρονος μηχανισμός ελέγχου των υπηρεσιών υγείας (επιθεωρητές υγείας) που με τη σωστή λειτουργία του θα εγγυάται την αυστηρή εφαρμογή της σύγχρονης νομοθεσίας. Διαφορετικά η σημερινή κατάσταση θα επιδεινώνεται, η παραοικονομία θα φουντώνει, τα Ασφαλιστικά Ταμεία και ιδιαίτερα οι κλάδοι υγείας μοιραία θα περιέλθουν σε δεινή οικονομική κατάσταση, και η χώρα θα αντιμετωπίσει πραγματικό αδιέξοδο.

Οι ευθύνες που αφορούν το γιατί τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν όπως θα έπρεπε στο χώρο της υγείας, θα πρέπει να αφεθούν στους ιστορικούς.

Άμεσα όμως ο ρεαλισμός απαιτεί να αντιμετωπισθεί το όλο θέμα με εκσυγχρονισμό του ΕΣΥ και των υπηρεσιών του, ούτως ώστε να μπορέσουν να ανταποκριθούν στον ουσιαστικό ρόλο τους.